

[KOLCZYK *sb m*

I pl k(o)lczyk(a)mi.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. od „kolce”; tu: element siatki żelaznej: zarękawie z kształtem, pancierzowe, z drobnymi kolczykami – za fl. 6 InwMieszcz 1599 nr 303.

HG